

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupen JUDr. Petrou Smolovou, advokátkou se sídlem Americká 6, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. KUSP-16948/2012/DOP/Ti, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 8. 2014, č. j. 41 A 51/2014 – 12,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 8. 2014, č. j. 41 A 51/2014 - 12, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí krajského soudu a jemu předcházející rozhodnutí žalovaného

[1] Usnesením Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 5. 8. 2014, č. j. 41 A 51/2014 - 12, bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení zahájené žalobou žalobce proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Zlín (dále jen „magistrát“) ze dne 14. 2. 2014, č. j. MMZL 165503/2013, sp. zn. MMZL-71959/2013-LG-PŘ.OOSA-1480/13. Uvedeným rozhodnutím magistrátu byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

II. Kasační stížnost stěžovatele, vyjádření žalovaného k ní a vyjádření krajského soudu

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě nepodřadil své námitky zákonným kasačním důvodům ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“), z textu podání je nicméně patrné, že namítá nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[3] V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že napadené usnesení je založeno na nesprávných podkladech. Krajský soud zaslal dne 28. 6. 2014 zástupci stěžovatele usnesení, jehož adresátem nebyl žalobce ani jeho zástupce, nýbrž pan Z. K., zastoupený JUDr. Karlem Holubem, a jehož obsahem byla výzva k zaplacení soudního poplatku za žalobu a za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě; stěžovatel však ve své žalobě o odkladný účinek nežádal.

[4] Usnesení zaslané stěžovateli se tak týkalo zjevně jiné věci, a stěžovatel proto nebyl řádně vyzván k zaplacení poplatku. S ohledem na shora uvedené krajský soud založil své usnesení o zastavení řízení na nesprávném předpokladu, že stěžovatele k zaplacení soudního poplatku vyzval. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Krajský soud na výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2014 sdělil, že skutečně omylem zaslal stěžovateli výzvu k zaplacení soudního poplatku za žalobu a za podání návrhu na přiznání odkladného účinku pana Z. K., zastoupeného JUDr. Karlem Holubem.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[8] Ze spisu vyplynulo, že dne 27. 5. 2014 podal stěžovatel prostřednictvím datové schránky žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. KUSP-16948/2012/DOP/Ti, ke Krajskému soudu v Brně. S podáním správní žaloby nebyl zaplacen soudní poplatek. Součástí soudního spisu je na listu číslo 8 pokyn kanceláři, aby byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku. Na čísle listu 9 je dále usnesení ze dne 17. 6. 2014 s označením „Originál“, vyznačenou doložkou právní moci a podpisem samosoudkyně JUDr. Jany Kubenové. Toto usnesení je adresováno stěžovateli a jeho právnímu zástupci a jeho obsahem je výzva k zaplacení soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. K tomuto usnesení je připojena doručenka, v níž je uvedeno, že usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 28. 6. 2014.

pokračování

[9] Krajský soud dne 31. 7. 2014 zjistil, že k tomuto dni nebyl stěžovatelem soudní poplatek zaplacen. Proto usnesením ze dne 5. 8. 2014, vypraveným dne 19. 8. 2014 a téhož dne doručeným právnímu zástupci stěžovatele, řízení zastavil.

[10] Vedle uvedeného usnesení je mezi přílohami soudního spisu stěžovatele usnesení ze dne 16. 6. 2014, č. j. 41 A 55/2014 – 17, adresované panu Z. K., zastoupenému JUDr. Karlem Holubem, kterým krajský soud vyzývá uvedenou osobu k zaplacení soudního poplatku za žalobu a za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

[11] Nejvyšší správní soud zjistil v soudním spisu nesrovnalosti, na které upozorňuje i stěžovatel. Součástí soudního spisu stěžovatele je usnesení, jehož adresátem je pan Z. K. K objasnění situace si Nejvyšší správní soud vyžádal vyjádření krajského soudu. Krajský soud ve svém vyjádření ze dne 17. 10. 2014 potvrdil, že došlo k omylu a stěžovateli byla zaslána výzva pana Z. K. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel nebyl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a usnesení o zastavení řízení v jeho věci je nezákonné.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] S odkazem na shora uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost stěžovatele proti usnesení krajského soudu je důvodná, a proto napadené rozhodnutí podle § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[13] Podle § 110 odst. 4 s. ř. s., zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozhodnutí.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 29. října 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu